

Święto umarłych.

Jest jeden dzień w roku piękny w swej powadze, podniosły w swym majestacie, w którym żywi jednoczą się myślą z umarłymi, w którym teraźniejszość ku przeszłości duchem się zwraca — dniem tym są Zaduszki — obchodzone przez cały świat chrześcijański, a przejęte od pogan zamierzchłych wieków.

W dniu tym na miliardach po całej kuli ziemskiej rozsianych mogił, w pamięci szatą odświętną jakby spowitych, klęka ludzkość cała, oderwana od zajęć życia codziennego, i poważna, skupiona składa hołd tym, którzy po walce życia ciosem śmierci wytrąceni z szeregu bojowników pracy, ustąpili miejsca swe innemu, młodszemu, z zapalem rwącym się do czynu — do boju...

Polacy, otaczający większą niż inne narody aureolą przeszłości swoją i z większym pietyzmem zwracający się ku swym poprzednikom — tem uroczyskiej obchodzą ten dzień, bo czcąc pamięć umarłych, czczą dni minionej chwały, dni niepodległości, dni czynów wielkich...

Dlatego to polskie cmentarze w ten dzień święta umarłych najokazalej się przedstawiają — najtłumniej są nawiedzane: na nich Polak, myślą wstecz

Święto umarłych: Grób weteranów, walczących za wiarę i ojczyznę w r. 1831 a pochowanych w Krakowie.

siegając, otuchę czerpie do dalszej walki, na nich utrwala w pamięci imienia wielkie i czyny święte.

„Wieczny odpoczynek racz im dać Panie, a światłość wiekuista niechaj im świeci na wieki wieków...”
Cześć im i chwała!

Święto umarłych: Pomnik wzniesiony na cmentarzu krak. poległym za wolność ojczyzny w r. 1863.

Święto umarłych: Pomnik Juliana Konstantego Ordona bohatera z r. 1831, na cmentarzu Łyczakowskim we Lwowie.

Święto umarłych: Nagrobek ś. p. Mikołaja Zybkiewicza prez. m. Krakowa i marsz. kraj. na cmentarzu krakowskim.

Święto umarłych: Pomnik historyka Karola Szajnochy na cmentarzu Łyczakowskim we Lwowie.

Święto umarłych: Krzyż dębowy ku pamięci poległych w roku 1863, zdobiący cmentarz Łyczakowski we Lwowie.

Święto umarłych: Pomnik Seweryna Goszczyńskiego na cmentarzu Łyczakowskim we Lwowie.